

MEMORIE VAN TOELICHTING

ALGEMEEN DEEL

1. Aanleiding

Met 4 miljoen leden, 100 miljoen uitleningen en een jaaromzet van circa € 600 miljoen is de Nederlandse openbare bibliotheek een veel gebruikte en breed gewaardeerde maatschappelijke voorziening. De openbare bibliotheek is de publieke toegangspoort tot informatie en cultuur en speelt een grote rol bij de bevordering van het lezen en de leescultuur en bij de brede verspreiding van literatuur. Het Nederlandse bibliotheekveld telt ongeveer 160 lokale of regionale bibliotheekorganisaties, circa 10 provinciale organisaties, 14 gespecialiseerde bibliotheken¹ en enkele landelijke werkende organisaties zoals de Koninklijke Bibliotheek (KB), het Sectorinstituut Openbare Bibliotheken (SIOB), de Vereniging van Openbare Bibliotheken (VOB) en Bibliotheek.nl.

Het huidige wettelijk kader voor het openbare bibliotheekwerk in de Wet op het specifiek cultuurbeleid (Wsc) is sterk verouderd. Het biedt geen adequate basis meer voor de huidige praktijk van het bibliotheekwerk en voor de digitale ontwikkelingen in de bibliotheeksector. In het Bibliotheekcharter 2010-2012 dat het Rijk, de Vereniging van Nederlandse Gemeenten (VNG) en het Interprovinciaal Overleg (IPO) op 17 december 2009 hebben afgesloten, is daarom een actualisering van het wettelijke kader voor de openbare bibliotheken aangekondigd.² De contouren daarvan zijn beschreven in de Hoofdlijnenbrief actualisering bibliotheekwetgeving van 7 december 2011.³ Met dit wetsvoorstel wordt hier uitvoering aan gegeven.

Onvoldoende samenhang in het bibliotheekstelsel

Het wettelijk kader voor het openbare bibliotheekwerk is de Wsc.⁴ De bibliotheekbepalingen in de Wsc zijn restanten uit voorgaande wetten. Zij zijn overgeheveld van de Wet op het openbare bibliotheekwerk 1975 naar de Welzijnswet 1987 en vervolgens in 1994 naar de Wsc. De bepalingen hebben betrekking op de opbouw van het bibliotheekstelsel vanuit lokale en provinciale netwerken en op contributievrijstelling voor de jeugd. De inhoud van deze bepalingen is geformuleerd als bevorderingstaak voor de overheden. Zij geven maar beperkt richting aan de inrichting en aan het functioneren van het bibliotheekstelsel.

Het huidige stelsel van openbare bibliotheken met veel spelers in een decentrale structuur vertoont onvoldoende samenhang. Ook heeft de KB, een belangrijke speler in het Nederlandse bibliotheeklandschap, geen formele relatie tot de openbare bibliotheken. De effectiviteit en innovatiekracht van de sector zijn hierdoor te beperkt, zeker gezien de snelheid en de impact van de digitale ontwikkelingen.⁵ Het gebrek aan samenhang is verschillende keren ondervangen

¹ Zgn. Plus- of WSF-bibliotheken.

² Staatscourant 2010 nr. 2061 van 12 februari 2010.

³ Kamerstukken II 2010-2011, 28330, nr. 51.

⁴ Wsc, Hoofdstuk IVA, artikelen 11a en 11b.

⁵ Adviescommissie Bibliotheekinnovatie, *Innovatie met effect*, 2008.

via convenanten en afspraken. Sinds 2001 zijn met dat doel achtereenvolgens het Koepelconvenant Bibliotheekvernieuwing (2002-2004), een Aanvulling op het Koepelconvenant (2005-2007) en het Bibliotheekcharter (2010-2012) afgesloten. Op basis van deze afspraken zijn belangrijke resultaten geboekt, zoals de vorming van basisbibliotheken en de ontwikkeling van de digitale bibliotheek. Het instrument van bestuurlijke afspraken is echter ontoereikend voor de stappen die voor de langere termijn nodig zijn.

Maatschappelijke functie bibliotheekwerk niet gedefinieerd

De bestaande bibliotheekbepalingen zijn bij de overheveling uit eerdere wetten hun context verloren. Daardoor is onder meer de maatschappelijke functie van de openbare bibliotheek – die de basis voor beleid zou moeten zijn – niet meer gedefinieerd. Het openbare bibliotheekwerk heeft tot de eeuwwisseling een lange periode van continuïteit en stabiele groei gekend. In die periode was er in de praktijk maatschappelijke consensus over de functie en verschijningsvorm van de openbare bibliotheek. Het ontbreken van een wettelijke definitie van de openbare bibliotheek en van de maatschappelijke functie werd daardoor niet als een gebrek ervaren. Nieuwe en ingrijpende ontwikkelingen maken het noodzakelijk de maatschappelijke functie van de openbare bibliotheek opnieuw te doordenken en te definiëren. In de lokale besluitvorming over de budgetten voor het openbare bibliotheekwerk dient zich steeds vaker de vraag naar de invulling van de maatschappelijke functie van de openbare bibliotheek aan. De bouw van de digitale bibliotheek maakt dit vraagstuk extra actueel. In beleidsdocumenten over bibliotheekinnovatie zijn daar richtinggevende uitspraken over gedaan, maar deze hebben geen formeel aangrijpingspunt.

Digitale domein fundamenteel anders opgebouwd en nog niet geregeld

In alle sectoren van de samenleving nemen het aanbod en het gebruik van print af, terwijl het digitale aanbod en gebruik sterk groeien. Tegen deze achtergrond bouwt de openbare bibliotheekbranche met steun van de Minister van Onderwijs, Cultuur en Wetenschap (verder: Minister) sinds enkele jaren aan de digitale bibliotheek. De digitale bibliotheek zorgt er voor dat de openbare bibliotheken hun publieke taken ook in het digitale domein kunnen vervullen. Verwachting voor de langere termijn is een verder afnemend fysiek gebruik en een groeiend digitaal gebruik. Dit wetsvoorstel regelt structureel de aanwezigheid van de openbare bibliotheken in het digitale domein.

De bestaande bibliotheekbepalingen dateren uit midden jaren tachtig. In die tijd kende de openbare bibliotheek alleen een fysieke vorm ('een gebouw met boeken, kranten en tijdschriften'). Het bibliotheekwerk is in de bestaande situatie hiërarchisch opgebouwd langs geografische lijnen (lokaal – provinciaal – landelijk). De digitale bibliotheek kent een essentieel andere structuur dan de fysieke bibliotheek: een platte netwerkstructuur die geheel los staat van geografische en territoriale grenzen. Het bestaande bestuurlijk-juridische kader is hiervoor niet bruikbaar.

De gevolgen van het ontbreken van een actueel wettelijk kader zijn goed zichtbaar in het digitale domein. Verschillende organisaties in de bibliotheekwereld werken aan verschillende digitale publieksbibliotheken. De grootste spelers zijn de

gezamenlijke openbare bibliotheken via Bibliotheek.nl, de KB en de Digitale Bibliotheek voor de Nederlandse Letteren (DBNL). Daarnaast is er een zeer groot aantal kleinere digitale initiatieven, zoals sites met oude Nederlandse drukken, oude kinderboeken en toepassingen voor het onderwijs. Al deze digitaliseringprojecten worden vanuit verschillende publieke bronnen gefinancierd en leiden tot losstaande resultaten. Door de versnippering en individuele presentaties via eigen websites zijn de resultaten relatief onbekend en moeilijk te vinden voor het grote publiek en het onderwijs. Overheidsmiddelen worden versnipperd en onvoldoende effectief ingezet. Deze constatering is eerder gedaan in het advies *Bibliotheekinnovatie 2009-2012* van de Raad voor Cultuur en in het advies *Innovatie met effect* van de Adviescommissie Bibliotheekinnovatie.

2. Uitgangspunten

Bij de actualisering van het wettelijk kader voor het bibliotheekwerk zijn de volgende uitgangspunten gehanteerd:

De publieke waarden van de openbare bibliotheek

De openbare bibliotheek is begin 20^e eeuw ontstaan in een tijd van informatieschaarste. Als maatschappelijk antwoord daarop hebben openbare bibliotheken brede collecties van fysieke informatiedragers opgebouwd, die tijdelijk ter beschikking kunnen worden gesteld aan aangesloten leden. Met hun brede publieksbereik en algemene toegankelijkheid spelen de openbare bibliotheken een belangrijke rol bij de verspreiding van informatie, kennis en cultuur. De overheidsbemoediging bij het openbare bibliotheekwerk heeft zijn basis in algemene zin in artikel 7 van de Grondwet, in samenhang met artikel 10 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM) en artikel 19 van de Universele Verklaring van de Rechten van de Mens (UVRM). Deze artikelen waarborgen de vrijheid van meningsuiting en impliceren daarbij de mogelijkheid voor iedere burger kennis te kunnen nemen van informatie. In het *Manifest over de openbare bibliotheek* heeft de Unesco deze algemene principes vertaald naar opdrachten aan de overheden en aan de bibliotheeksector.⁶ Deze algemene beginselen hebben hun neerslag gekregen in de bestaande bibliotheekbepalingen. In de wetsgeschiedenis van deze bepalingen wordt de openbare bibliotheek gepositioneerd als publieke toegangspoort tot informatie, educatie en cultuur. De openbare bibliotheek onderscheidt zich daarbij fundamenteel van andere aanbieders van informatie door te functioneren vanuit een aantal publieke waarden: betrouwbaarheid, onafhankelijkheid, authenticiteit, pluriformiteit en toegankelijkheid. Deze publieke waarden zijn zowel op het fysieke als op het digitale domein van toepassing.

In het digitale domein is geen sprake van informatieschaarste, eerder van informatieovervloed. De hierboven genoemde publieke waarden krijgen daarom in de digitale bibliotheek een andersoortige invulling. De taken van de openbare bibliotheek concentreren zich in het digitale domein op het publieksvriendelijk, gestructureerd en van context voorzien aanbieden van digitale vormen van informatie en cultuur met een toets op betrouwbaarheid, onafhankelijkheid, authenticiteit en pluriformiteit. Het vergroten van mediawijsheid is daar een

⁶ *Unesco Library Manifesto, a gateway tot knowledge*, 1994.

onderdeel van. De digitale openbare bibliotheek vervult deze taken voor het algemene publiek en voor het onderwijs en draagt daarmee bij aan de kenniseconomie. Aangezien steeds meer informatie alleen in digitale vorm ('born digital') bestaat, zou afwezigheid van de openbare bibliotheek op internet op termijn voor de huidige bibliotheekgebruikers een verminderde toegang tot informatie, educatie en cultuur betekenen.

De Nederlandse openbare bibliotheken beheren gezamenlijk een collectie van 30 miljoen items die jaarlijks via 100 miljoen uitleningen onder 4 miljoen leden circuleert. De openbare bibliotheken vormen hiermee een factor van belang bij de bevordering van het lezen en de leescultuur en bij de brede verspreiding van literatuur in Nederland. De bibliotheken vervullen deze rol in samenwerking en afstemming met organisaties van schrijvers, uitgevers en de boekhandel. Zij dragen hierdoor bij aan de vitaliteit van de Nederlandse taal en cultuur. Deze rol is van extra belang, aangezien het Nederlands een relatief kleine taal is die vanuit Europees perspectief een relatief klein taalgebied bestrijkt.⁷

De maatschappelijke functies van de openbare bibliotheek

Op dit moment ontbreekt een wettelijke omschrijving van de functies van de openbare bibliotheek. Via de motie Klein van 17 december 2012 heeft de Tweede Kamer aandacht gevraagd voor de verschillende functies van de openbare bibliotheek.⁸ In de bibliotheekwereld bestaat consensus over de volgende vijf kernfuncties: het aanbieden van kennis en informatie via de uitleenfunctie (1), het bieden van mogelijkheden voor ontwikkeling en educatie (2), het bevorderen van het lezen en het laten kennismaken met literatuur (3), het laten kennismaken met kunst en cultuur (4), de bibliotheek als plaats voor ontmoeting en debat (5).⁹ De eerste drie functies – ook wel aangeduid met 'lezen, leren en informeren' – vormen in dit wetsvoorstel de kern van het bibliotheekwerk en zijn daarmee voorwaarden om van een openbare bibliotheek te kunnen spreken. De overige twee functies (kunst en cultuur, ontmoeting en debat) zijn daarvan afgeleid. De maatschappelijke functies van de openbare bibliotheek gelden ongeacht de verschijningsvorm (fysiek of digitaal).

Gemeenten hebben, gezien het decentrale karakter van het bibliotheekbeleid, grote vrijheid bij de wijze waarop zij invulling geven aan de maatschappelijke functies. In de praktijk zijn vele verschillende vormen zichtbaar. Veel voorkomend is de vorm van een centrale vestiging met filialen in wijken of in buurgemeenten. Ook kunnen bibliotheekfuncties georganiseerd worden in samenwerking met andere voorzieningen of in een gezamenlijke huisvesting. Voorbeelden daarvan zijn het kulturhus, de bibliotheek als onderdeel van de brede school of van een cultureel centrum.

Een decentraal stelsel met een sterk netwerk

De kern van het bibliotheekstelsel ligt op decentraal niveau bij de lokale bibliotheekorganisaties en de gemeenten. Lokale bibliotheken functioneren met

⁷ Het Nederlands wordt in Europa door circa 23 miljoen personen als eerste taal wordt gesproken.

⁸ Kamerstukken II 2012-2013, 33400 VIII, nr. 92.

⁹ De kernfuncties zijn afkomstig uit de *Richtlijn basisbibliotheken* van VOB en VNG, 2005.

elkaar in een netwerk. Dat is de kracht van het Nederlandse bibliotheekstelsel. Dit wetsvoorstel versterkt de netwerkstructuur van het bibliotheekstelsel.

De openbare bibliotheek en het publieke domein

Het openbare bibliotheekwerk wordt grotendeels bekostigd uit publieke middelen van gemeenten, provincies en Rijk. Het stelsel is decentraal ingericht en kent een groot aantal spelers. Door de huidige verbrokkeling van het veld opereren verschillende spelers in het publieke domein naast elkaar en soms ook in concurrentie met elkaar. Met enige regelmaat komen belangrijke innovaties die binnen het publieke domein zijn ontwikkeld, in het private domein terecht. Voor een efficiënte inzet van overheidsmiddelen is een duidelijke scheiding tussen publiek en privaat domein nodig. En binnen het publieke domein een duidelijke taakafbakening tussen de verschillende spelers. In samenhang hiermee moeten de intellectuele eigendomsrechten en beschikbaarheid van met publieke middelen ontwikkelde producten worden gegarandeerd. Een duidelijk onderscheid tussen het publieke en private domein kan onevenredige marktverstoring door gesubsidieerde activiteiten in een markt waar ook private aanbieders actief zijn, voorkomen.

De fysieke en digitale bibliotheek vormen een twee-eenheid

Fysieke en digitale media verschillen op veel gebieden van elkaar: in techniek, in gebruiksmogelijkheden en in wijze van distributie. Beide zijn echter in dit wetsvoorstel publieke bronnen van informatie, educatie en cultuur. In dit wetsvoorstel vormen de fysieke en de digitale bibliotheek daarom een twee-eenheid. De digitale bibliotheek versterkt het functioneren van de fysieke bibliotheek.

Toekomstbestendig

Digitalisering is de belangrijkste drijvende kracht bij de ontwikkelingen in de openbare bibliotheek. De impact van de digitalisering is zo groot, dat hier enkele essentiële elementen voor moeten worden geregeld. Ondertussen blijft de digitale wereld volop in ontwikkeling. Dit betekent dat het wettelijk kader voldoende ruimte voor nieuwe ontwikkelingen moet bieden. De regelgeving beperkt zich daarom tot het hoogst noodzakelijke.

Caribisch Nederland

Vanaf 10 oktober 2010 hebben de eilanden Bonaire, Sint Eustatius en Saba de status van openbaar lichaam. De bepalingen van dit wetsvoorstel zijn ook op deze eilanden van toepassing, met uitzondering van die onderdelen die in de specifieke situatie van deze eilanden geen meerwaarde hebben of praktisch onuitvoerbaar zijn. De eilandbesturen hebben een eenmalige subsidie ontvangen om het bibliotheekwerk naar een hoger niveau te brengen.

3. De kern van het wetsvoorstel

Op basis van de hierboven beschreven aanleidingen en uitgangspunten richt de nieuwe bibliotheekwetgeving zich op de volgende terreinen:

Eén netwerk van bibliotheekorganisaties

De Nederlandse bibliotheekorganisaties verschillen in schaalgrootte, in omvang van het werkgebied en in niveau van bestuurlijke aansturing (lokaal, provinciaal, landelijk). Het zijn echter geen volledig losstaande organisaties. Zij functioneren met elkaar in één netwerk als delen van een groter geheel. Meest tastbaar is dat bij het zogenaamde interbibliothecaire leenverkeer: als een titel bij de eigen bibliotheek niet beschikbaar is, kan deze vanuit de collectie van een andere bibliotheek geleverd worden. Op die manier staat leden van een lokale bibliotheek in principe de gehele collectie van alle Nederlandse openbare bibliotheken ter beschikking. Het functioneren in een netwerk is een essentieel kenmerk van het Nederlandse bibliotheekstelsel en een centraal element in dit wetsvoorstel. Het wetsvoorstel definieert welke openbare bibliotheekvoorzieningen tot het netwerk behoren en benoemt de functies die in het netwerk moeten worden vervuld. Dit betreft onder meer het gebruik maken van een gemeenschappelijke catalogus, het deelnemen in het interbibliothecaire leenverkeer en het werken vanuit een gezamenlijk collectieplan. Doordat alle openbare bibliotheken in één digitale infrastructuur participeren, versterkt de digitale bibliotheek de kracht van het netwerk. De deelnemers aan het netwerk kunnen steeds meer in gezamenlijkheid uitvoeren en aanbieden. Denkbaar is dat op termijn ook de universiteitsbibliotheken aan dit netwerk gaan deelnemen.

De Koninklijke Bibliotheek als nationale bibliotheek in het netwerk

De huidige functie van de KB in het bibliotheekstelsel is die van nationale bibliotheek met een – in hoofdzaak – wetenschappelijke taak. Dit wetsvoorstel kent de KB een aantal nieuwe taken toe. De belangrijkste daarvan is het in stand houden van de landelijke digitale openbare bibliotheek. Hierdoor verandert de positie van de KB. Op basis van dit wetsvoorstel zal de KB niet alleen wetenschappelijke taken, maar ook taken voor het algemene publiek van de openbare bibliotheek vervullen. De KB wordt daarmee een centrale partij in het Nederlandse bibliotheeknetwerk.

De fysieke bibliotheek

De openbare bibliotheek kent een fysieke en een digitale component. De fysieke bibliotheek is een lokale verantwoordelijkheid. De fysieke openbare bibliotheek omvat alles wat betrekking heeft op het verzamelen, beheren en uitlenen van fysieke media. Dit wetsvoorstel regelt de onderwerpen jeugdcontributie, interbibliothecair leenverkeer en provinciale ondersteuning.

De digitale bibliotheek

De digitale bibliotheek is de plaats- en tijdonafhankelijke centrale publieke toegang tot digitale informatie in primaire en bewerkte vorm. De digitale bibliotheek wordt uit efficiencyoverwegingen centraal uitgevoerd en is een verantwoordelijkheid van de Minister. Dit wetsvoorstel beoogt de versnippering in het digitale domein tegen te gaan en de gebruikswaarde voor het publiek te vergroten. Met dat doel brengt het wetsvoorstel alle digitale activiteiten van de openbare bibliotheken, de KB en DBNL samen bij de KB. Het betreft de digitale activiteiten voor het algemene publiek en omvat zowel de infrastructuur als de content. Deze taken zullen worden uitgevoerd door de KB. Daarnaast treft het wetsvoorstel regelingen voor het lidmaatschap en voor de inkoop van content.

In de Hoofdstukken 4 tot en met 7 zijn deze onderwerpen verder uitgewerkt.

4. De rolverdeling tussen de overheden

In het bestaande wettelijke kader dragen drie overheden gezamenlijk de verantwoordelijkheid voor het bibliotheekstelsel. De gemeente is verantwoordelijk voor het lokale bibliotheekwerk, de provincie voor de ondersteuning daarvan en het Rijk is verantwoordelijk voor het stelsel als geheel. Het zwaartepunt van het stelsel ligt op lokaal niveau. Deze driedeling blijft in dit wetsvoorstel gehandhaafd, maar wordt op enkele onderdelen aangescherpt.

De stelselverantwoordelijkheid van de Minister

Dit wetsvoorstel codificeert de afspraken in het Bibliotheekcharter over de taken van het Rijk. Het betreft de algemene stelselverantwoordelijkheid van de Minister, de daaruit voortvloeiende taken als afstemming en coördinatie, de verantwoordelijkheid voor de landelijke infrastructuur van de digitale bibliotheek en de bekostiging van e-content. De Minister heeft de mogelijkheid tot het verstrekken van subsidie om de daarmee samenhangende doelen te kunnen bereiken. Op dit moment heeft de Minister deze mogelijkheid op grond van de Wsc. Met het inrichten van deze nieuwe wet is ook een nieuwe grondslag voor subsidieverstrekking nodig.

De gemeentelijke taken

De gemeente is verantwoordelijk voor het lokale bibliotheekwerk. Deze verantwoordelijkheid heeft betrekking op de beschikbaarheid, de omvang en de kwaliteit. Lokale keuzes daarin bepalen het bekostigingsniveau. Wettelijke voorschriften over bekostigingsniveaus – bijvoorbeeld in de vorm van een voorgeschreven gemeentelijke bijdrage per inwoner – verhouden zich niet met het decentrale karakter van het bibliotheekwerk en met de algemene lijnen van de achtereenvolgende Bestuursakkoorden tussen het Rijk en de andere overheden. De centrale organisatie van de digitale bibliotheek heeft als consequentie dat de lokale verantwoordelijkheid in hoofdzaak de fysieke bibliotheek betreft en in het digitale domein alleen specifieke lokale toepassingen. Dit betekent een taakverandering voor openbare bibliotheken en gemeenten.

De provinciale taken

De provincies en de provinciale ondersteuningsinstellingen hebben een belangrijke rol gespeeld in het proces van bibliotheekvernieuwing in de periode 2002 – 2007. In die periode lag de nadruk op kwaliteitsverbetering van de fysieke bibliotheek via opschaling. Dat gebeurde via de vorming van zogenaamde basisbibliotheken, waarbij kleinere bibliotheekorganisaties samen zijn gegaan in grotere organisatorische eenheden. Deze activiteiten zijn afgerond. Dat heeft gevolgen voor de rol van de provincies en provinciale ondersteuningsinstellingen bij het openbare bibliotheekwerk. Daarbij komt dat in het digitale domein een laag tussen centraal en lokaal niveau niet meer vanzelfsprekend is. De geografische indeling speelt hier geen rol. De Raad voor Cultuur adviseert onder meer op basis van deze overwegingen het provinciale niveau te schrappen en de ondersteunende taken landelijk te organiseren. Dat sluit aan bij een proces van opschaling dat al enige tijd

gaande is onder provinciale ondersteuningsinstellingen en bij het bestuurlijk principe 'Niet meer dan twee overheden gaan over één beleidsterrein'. Met het geheel laten vervallen van de provinciale ondersteuning zouden echter lacunes in het bibliotheekstelsel ontstaan. Er zijn namelijk verschillende taken die vanuit functioneel opzicht alleen op bovenlokaal kunnen worden uitgevoerd, zoals het interbibliothecaire leenverkeer. Dit wetsvoorstel laat de provinciale rol in stand, maar beperkt deze tot die terreinen, waar sprake is van een duidelijke meerwaarde. Dat betreft dienstverlening in het fysieke domein, zoals innovaties en het interbibliothecaire leenverkeer. Er is ruimte voor maatwerk bij de invulling van deze functies.

5. Een netwerk van bibliotheekorganisaties

De bestaande bibliotheekwetgeving bevat een aantal bepalingen over de netwerkstructuur. Deze bepalingen gaan uit van een netwerk van fysieke bibliotheken en noemen de activiteiten die in dat fysieke netwerkverband verricht moeten worden. Dit wetsvoorstel versterkt het netwerkarakter van het Nederlandse bibliotheekstelsel en gaat uit van één netwerk waarin alle openbare bibliotheekvoorzieningen gezamenlijk – fysiek en digitaal – functioneren. Het gaat dan om de door gemeenten bekostigde openbare bibliotheken, de door de provincie bekostigde provinciale ondersteuningsinstellingen en de door het Rijk bekostigde landelijke digitale bibliotheek en de Koninklijke Bibliotheek.

Het netwerk van openbare bibliotheekvoorzieningen werkt als één geheel samen en bedient de gezamenlijke gebruikers van deze bibliotheken. Dit vereist dat zij in ieder geval gebruik maken van een gemeenschappelijke catalogus, deelnemen aan het interbibliothecaire leenverkeer en aan de landelijke digitale infrastructuur. Hun collecties vormen gezamenlijk de collectie Nederland. Bij collectievorming baseren zij zich op een gezamenlijk collectieplan. Daarnaast zijn zij gezamenlijk verantwoordelijk voor innovatie en organiseren zij samenwerking met en ondersteuning van het onderwijs.

5.1. Activiteiten in het netwerk

Nationale bibliotheekcatalogus

Alle deelnemers aan het netwerk maken gebruik van één gemeenschappelijke catalogus. Daardoor zijn alle materialen van alle deelnemers aan het netwerk beschikbaar voor alle bibliotheekleden. Deze collectie omvat fysieke en digitale materialen. Op die manier wordt invulling gegeven aan de gedachte van één Collectie Nederland.

Interbibliothecair leenverkeer

Voor een lid van een bibliotheek uit het netwerk staan alle materialen van alle bibliotheken ter beschikking. Uitleningen vanuit andere bibliotheken zijn mogelijk door middel van het interbibliothecaire leenverkeer (IBL). Het IBL heeft alleen betrekking op fysieke werken. Het IBL bestaat ook in de huidige bibliotheekwetgeving in artikel 11b van de Wsc. Met dit wetsvoorstel wordt hieraan de KB toegevoegd. Een nadere toelichting over de functies van de verschillende organisaties bij het IBL is opgenomen in hoofdstuk 6.

Gezamenlijk collectieplan

Bibliotheken streven er naar zo veel mogelijk aan de vraag van de leden tegemoet te komen. Tegelijkertijd hoeft niet elke bibliotheek alles in de eigen collectie te hebben. Tegen deze achtergrond stellen bibliotheken hun collecties samen. Per saldo is de Nederlandse bibliotheekcollectie het resultaat van de individuele beslissingen van lokale bibliotheken, provinciale ondersteuningsinstellingen en gespecialiseerde bibliotheken. Een evenwichtige en efficiënte collectieopbouw vraagt sectorbrede afstemming op basis van een gemeenschappelijk kader. Dat is op dit moment niet het geval. Het gezamenlijk collectieplan voorziet in deze lacune. Het collectieplan zal algemene uitgangspunten en de rollen van de verschillende deelnemers formuleren. Onderwerpen zijn onder meer: de mate waarin individuele bibliotheken zelf dan wel in groter verband aan de lokale vraag voldoen en de representativiteit van de collectie voor het aanbod van in het Nederlandse taalgebied uitgegeven werken. De KB is verantwoordelijk voor de totstandkoming van het plan. Het plan wordt opgesteld in samenwerking tussen de deelnemers aan het bibliotheeknetwerk. Het collectieplan heeft geen betrekking op de feitelijke inhoud van de collectie en het aanschaffen van titels. Dit is een verantwoordelijkheid van de bibliotheekbranche. De overheid wil zich daar niet in mengen. De huidige transitie, waarin digitale media in aantal toenemen en fysieke media in aantal afnemen, vergroot het belang van een collectieplan. Het collectieplan biedt de mogelijkheid de fysieke en digitale collectie als één geheel te benaderen.

Gemeenschappelijke digitale infrastructuur

Om in technische zin als netwerk te kunnen functioneren is deelname aan een gemeenschappelijke digitale infrastructuur vereist. Essentiële onderdelen daarvan zijn: de gemeenschappelijke catalogus, de centrale verzameling van gegevens over de gebruikers en het gebruik en een website op basis van uniforme specificaties.

Innovatie

Technologische en maatschappelijke ontwikkelingen hebben hun invloed op het openbare bibliotheekwerk (zie Hoofdstuk 1). Ontwikkelingen in het digitale domein hebben gevolgen voor het fysieke domein. Het bibliotheeknetwerk is op grond van dit wetsvoorstel de overkoepelende structuur waarin innovaties ontwikkeld, uitgetest, beoordeeld en ingevoerd kunnen worden. Dit is een cyclisch proces tussen centraal en decentraal niveau. De provincies hebben een specifieke rol bij de innovatie in het fysieke domein. De KB zorgt op landelijk niveau voor afstemming en coördinatie.

Ondersteuning van onderwijs en educatie

Bibliotheken vervullen hun functies voor de individuele leden, maar ook voor maatschappelijke organisaties. Bijvoorbeeld op het terrein van onderwijs en cultuur. Op deze manier worden in samenwerking met het onderwijs programma's voor leesbevordering, bestrijding van laaggeletterdheid en mediawijsheid uitgevoerd. De samenwerking krijgt in de praktijk vooral vorm op lokaal en regionaal niveau.

5.2. De Koninklijke Bibliotheek als nationale bibliotheek in het netwerk

De KB is de nationale bibliotheek met een wetenschappelijke taak. Het is de grootste bibliotheekorganisatie van Nederland. De KB telt ongeveer 300 werknemers en heeft een jaarlijks budget van circa € 50 mln. De organisatie vervult nationale taken, zoals het depot van Nederlandse gedrukte en digitale publicaties, de Nederlandse bibliografie en – in samenhang daarmee – het behoud, het beheer, de documentatie en de beschikbaarstelling van nationaal cultureel erfgoed op het gebied van tekst. Daarnaast bevordert de KB de samenwerking tussen bibliotheken en is de KB expertisecentrum v digitalisering, digitale archivering en conservering. Tot slot doet de KB aan onderzoek en ontwikkeling van wetenschappelijke informatievoorziening en is de KB internationaal aanspreekpunt voor bibliotheken. In het verlengde van deze taken heeft de KB een digitale agenda geformuleerd. Prioriteiten daarin zijn het toegang verschaffen tot alles wat in en over Nederland gepubliceerd is, het verbeteren van de nationale digitale informatie-infrastructuur, het onderhouden, presenteren en versterken van digitale collecties en het garanderen van duurzame opslag van digitale informatie.

De KB wordt door middel van dit wetsvoorstel verbonden aan de openbare bibliotheeksector en krijgt een centrale plaats in het Nederlandse bibliotheekstelsel. Naast de bestaande wetenschappelijke taken, zoals beschreven in de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (WHW), krijgt de KB er een aantal nieuwe taken bij voor de openbare bibliotheken en het algemene publiek. Dit betreft:

- het in stand houden van de landelijke digitale bibliotheek;
- het uitvoeren van landelijke stelseltaken voor het openbare bibliotheekwerk;
- het verzorgen van de leesvoorziening voor personen met een leeshandicap.

Concentratie van deze taken bij één organisatie vergroot de samenhang en de efficiency in het stelsel. De KB ontwikkelt zich hiermee tot de nationale bibliotheek van Nederland in brede zin.

De stelseltaken voor het openbare bibliotheekwerk worden sinds 2010 uitgevoerd door het Sectorinstituut Openbare Bibliotheken (SIOB).¹⁰ Als gevolg van de cultuurbezuinigingen onder het kabinet Rutte I is het budget voor de uitvoering van stelseltaken voor het openbare bibliotheekwerk gehalveerd. De stelseltaken voor het openbare bibliotheekwerk sluiten sterk aan bij taken die de KB verricht op het gebied van kennisontwikkeling, onderzoek en vertegenwoordiging. Tegen deze achtergrond worden de stelseltaken van het SIOB geïntegreerd in de KB. De stelseltaken voor de openbare bibliotheken blijven wel zichtbaar en herkenbaar. Er is een groep personen die vanwege een handicap geen gebruik kan maken van het media-aanbod van de openbare bibliotheken. Voor deze groep is een aangepast leesaanbod beschikbaar. Het vervaardigen van dit aanbod en de distributie daarvan behoren sinds 2010 tot de verantwoordelijkheid van het SIOB. Ook deze taak wordt ondergebracht bij de KB. Verschillende partijen zijn betrokken bij de productie van aangepast leesmateriaal. De verantwoordelijkheid van de KB voor de bibliotheekvoorziening voor gehandicapten ziet vooral op het coördineren en aansturen van de voorziening.

¹⁰ Deze stelseltaken zijn: afstemming en coördinatie (1), educatie, informatie en reflectie (2), (inter)nationale promotie en vertegenwoordiging (3).

Deze herordening van taken is mede gebaseerd op verschillende adviezen van de Raad voor Cultuur over de inrichting van het bibliotheekstelsel en over de rol van het SIOB.¹¹

De nieuwe rol van de KB ten dienste van het openbare bibliotheekwerk komt op verschillende plaatsen in het wetsvoorstel aan bod. Zo is voorzien in een passende inbreng van de openbare bibliotheekbranche bij de besteding van het budget voor de inkoop van e-content door de KB. Dat budget komt via een uitname uit het gemeentefonds beschikbaar en is bestemd voor de gebruikers van de openbare bibliotheek.

5.3. De beschikbaarheid van gegevens

Om in technische zin als één bibliotheeknetwerk te kunnen functioneren is het noodzakelijk dat op een centraal punt – bij de landelijke digitale bibliotheek – de catalogusgegevens, de bezitsgegevens en informatie over de beschikbaarheid van materialen verzameld worden. Zonder deze verplichting kunnen de nationale bibliotheekcatalogus en het interbibliothecaire leenverkeer niet goed functioneren. Alle individuele openbare bibliotheken en de KB zijn verantwoordelijk voor het aanleveren van de eigen gegevens.

Voor de bibliotheekbranche en voor de subsidieverstrekkers is het van belang inzicht te hebben in de prestaties. Deelnemers aan het netwerk verstrekken met dat doel gegevens over de collectie, over het gebruik en de gebruikers en over personeel en financiën. Het gaat om gegevens die van belang zijn voor de ontwikkeling van het netwerk en als beleidsinformatie.

Binnen de in dit wetsvoorstel geschetste kaders wordt bij ministeriële regeling uitgewerkt welke gegevens concreet aangeleverd dienen te worden. Het wetsvoorstel bepaalt hierover al dat deze gegevens niet tot de persoon herleidbaar mogen zijn als het om gebruikers of personeel gaat.

6. De fysieke bibliotheek

Ten aanzien van de fysieke bibliotheek regelt dit wetsvoorstel het lidmaatschap, contributievrijstelling voor de jeugd en het interbibliothecaire leenverkeer.

Lidmaatschap

Gebruikers van de openbare bibliotheek staan niet alleen fysieke, maar ook digitale media ter beschikking. Wie lid wordt van de lokale openbare bibliotheek (de fysieke bibliotheek), wordt tevens lid van de landelijke digitale bibliotheek. Het is de taak van de openbare bibliotheek en de KB om de leden in te schrijven als lid van de landelijke digitale bibliotheek. Een bibliotheek brengt hier geen extra kosten voor in rekening. Een lid kan aangeven dat inschrijving in de digitale bibliotheek niet gewenst is.

Contributievrijstelling voor de jeugd

¹¹ Raad voor Cultuur, *Slagen in cultuur, culturele basisinfrastructuur 2013-2016*, mei 2012.

De bestaande bibliotheekwetgeving bevat een bepaling die jeugd tot 18 jaar vrijstelt van het betalen van contributie. Doel van deze bepaling is jeugd in contact te brengen met lezen, literatuur en cultuur. Bij wijze van uitzondering op deze regel is contributieveffing voor de jeugd mogelijk, indien het college van burgemeester en wethouders daartoe besluit. De contributie mag dan maximaal 50% van de contributie voor volwassen leden bedragen. Gemeenten die jeugdcontributie heffen, zien dit als een instrument voor gewenning aan de kosten van de dienstverlening. Het wetsvoorstel handhaaft deze situatie. De contributievrijstelling betreft gedrukte werken. Voor het uitlenen van andere werken, zoals games en DVD's, mag van de jeugd wel een bijdrage worden gevraagd. Deze bedraagt dan maximaal de helft van de bijdrage die van volwassen leden wordt gevraagd.

Interbibliothecair leenverkeer

Het interbibliothecaire leenverkeer is een essentiële schakel voor het functioneren van de fysieke bibliotheek. Het is een bovenlokale ondersteunende activiteit. Op grond van dit wetsvoorstel is de logistieke uitvoering van het interbibliothecaire leenverkeer een provinciale taak. Dat sluit aan bij de huidige praktijk. Het interbibliothecaire leenverkeer omvat niet alleen de logistieke diensten, maar ook het ter beschikking stellen van werken aan leden van andere bibliotheken en het doen van verzoeken hiertoe.

7. De digitale bibliotheek

Dit wetsvoorstel structureert de activiteiten van de openbare bibliotheek en een aantal verwante partijen in het digitale domein.

Eén digitale bibliotheek voor het algemene publiek

Er is één digitale bibliotheek Nederland voor het algemene publiek waarin in ieder geval de digitale activiteiten van de openbare bibliotheeksector, de KB en DBNL samenkomen. Deze digitale bibliotheek geeft toegang tot de collectie van de Europese digitale bibliotheek Europeana. De digitale bibliotheek kent twee onderdelen: de infrastructuur en de content. De digitale bibliotheek omvat rechtenvrije en auteursrechtelijk beschermde content. De rechtenvrije content is voor iedereen vrij toegankelijk.

In een proces van enkele jaren zijn alle circa 160 openbare bibliotheekorganisaties samengebracht in één digitaal netwerk. Zij hebben een gemeenschappelijke catalogus, website-infrastructuur en database over gebruik en gebruikers. Dit wetsvoorstel zet een volgende stap en concentreert de digitale activiteiten van de openbare bibliotheken, de KB en DBNL bij de KB. Door concentratie van de digitale inspanningen op één plek wordt de versnippering in het digitale domein teruggedrongen en kan een groter publieksbereik ontstaan. Het geeft extra kracht aan de digitale agenda's van de KB en van de openbare bibliotheken. Hiervoor worden de volgende digitale taken van de openbare bibliotheken samengevoegd met de digitale taken van de KB en van DBNL:

- *Digitale infrastructuur:* Dit betreft de bouw, het beheer en de doorontwikkeling van de digitale infrastructuur, inclusief de daarbij behorende innovatie. Deze

taken worden op dit moment uitgevoerd door Bibliotheek.nl onder verantwoordelijkheid van het SIOB.

- *Content en contextualisering:* Hieronder vallen de aankoop en het beschikbaar stellen van e-content, op voordracht van de bibliotheekbranche en afgestemd op de verschillende gebruikersgroepen, het bijbehorende beheer van rechten en licenties. Naast primaire bronnen gaat het ook om contextualisering en dossiers. Alle activiteiten die de KB, Bibliotheek.nl en DBNL op dit gebied verrichten, worden bij elkaar gebracht. Hoewel de nadruk op tekst ligt, kan de digitale bibliotheek ook audiovisuele content aanbieden. Zo heeft de Centrale Discotheek Rotterdam (CDR) een digitale muziekdienst ontwikkeld die geschikt is voor landelijk gebruik. Deze dienst wordt toegevoegd aan het pakket van de landelijke digitale bibliotheek. Ook worden verbindingen gelegd met de stichting Beeld en Geluid.

Leenrecht en e-lending

Openbare bibliotheken hebben de mogelijkheid fysieke werken uit te lenen op basis van een beperking in de Auteurswet.¹² Rechthebbenden ontvangen hiervoor een vergoeding via de stichting leenrecht. Bij de voorbereiding van dit wetsvoorstel is verkend of het uitlenen van digitale werken (e-lending) ook onder deze regeling van het leenrecht in de Auteurswet kan vallen en of het Europese auteursrechtelijke kader ruimte laat voor een wettelijke uitzondering in het auteursrecht. Uit de wetsgeschiedenis van de Auteurswet blijkt dat het huidige leenrecht niet alleen betrekking heeft op boeken, maar ook op andere informatiedragers (zoals cd-rom) en dat de wetgever de noodzaak heeft ingezien om de publieke taak van de bibliotheken te verbreden naar een divers digitaal aanbod. Niettemin moet uit de tekst en de geschiedenis van de huidige Auteurswet de conclusie worden getrokken dat de wet alleen betrekking heeft op het uitlenen van stoffelijke (fysieke) exemplaren van werken en dus geen ruimte laat voor e-lending. Ook de Richtlijn verhuurrecht en uitleenrecht, die het leenrecht voor de lidstaten van de Europese Unie heeft geharmoniseerd, lijkt beperkt te zijn tot de uitleen van materiële exemplaren en laat daarom waarschijnlijk geen ruimte voor aanpassing van de Nederlandse wet.

Behalve de Richtlijn verhuurrecht en uitleenrecht is ook de Auteursrechtlijn van 2001 van belang. Deze bevat een limitatieve lijst van toegestane wettelijke beperkingen van het auteursrecht, waaronder ook enkele beperkingen voor openbare bibliotheken. Geen van deze bepalingen biedt de bibliotheken de ruimte om aan hun leden auteursrechtelijk beschermde e-books zonder voorafgaande toestemming online ter beschikking te stellen.

Met dat al lijkt de conclusie gewettigd dat het bestaande Europese kader van richtlijnen op het terrein van het auteursrecht geen ruimte laat voor invoering op nationaal niveau van een wettelijke uitzondering die e-lending door openbare bibliotheken toestaat. Dit betekent dat het uitlenen van e-content door openbare bibliotheken zal moeten plaatsvinden op basis van contractuele afspraken tussen

¹² Artikel 15c, eerste lid.

betrokken partijen zoals uitgevers, rechtenorganisaties, distributeurs en bibliotheken. De Rijksoverheid zal de voortgang daarvan volgen en kan een faciliterende rol spelen.

De inkoop en bekostiging van e-content

De digitale bibliotheek moet kunnen beschikken over voldoende relevante content om voor het brede publiek van meerwaarde te zijn. De fysieke collectie wordt in de regel door individuele bibliotheken aangeschaft vanuit de lokale budgetten. De aanschaf van digitale media en de afkoop van rechten of licenties overstijgen het niveau van de individuele bibliotheek en kunnen alleen doelmatig op collectief niveau plaatsvinden. De bibliotheekbranche koopt weliswaar collectief in, maar kan met het gehanteerde omslagsysteem onvoldoende collectieve koopkracht organiseren. Uit efficiencyoverwegingen wordt de inkoop van digitale content voor de openbare bibliotheken via deze wetgeving gepositioneerd als een activiteit die centraal en niet lokaal wordt uitgevoerd. Deze taak behoort niet langer tot de verantwoordelijkheid van de individuele bibliotheken en de gemeentebesturen. Via een groeipad wordt een hiermee samenhangend bedrag uit het gemeentefonds genomen en op centraal niveau aan de bibliotheekbranche ter beschikking gesteld. Op landelijk niveau komt daarmee een toereikend budget voor digitale content beschikbaar. Op deze manier beschikken de gezamenlijke bibliotheken via een eenvoudige en efficiënte route over een substantieel budget voor de inkoop van digitale content. Doel hiervan is bibliotheken in staat te stellen de leden een relevante digitale collectie ter beschikking te stellen. De lokale bibliotheken blijven verantwoordelijk voor specifieke lokale digitale content en specifieke lokale toepassingen.

De KB verricht namens de Staat de feitelijke inkoop, maar deze inkoop wordt uitsluitend verricht op voordracht van de openbare bibliotheken. De inhoudelijke keuzes blijven dus bij de bibliotheeksector liggen.

Lidmaatschap

Iedere ingezetene kan lid worden van de landelijke digitale bibliotheek. Dit betekent dat een ieder die in Nederland woont, zich kan inschrijven. Het is daarbij niet noodzakelijk lid te zijn van een fysieke bibliotheek. Dat sluit aan bij gangbare algemene patronen in online mediagebruik.

Personen die niet in Nederland of Caribisch Nederland wonen, kunnen in beginsel geen lid worden van de digitale bibliotheek. Deze inperking is nodig om te voorkomen dat auteursrechtelijk beschermde content, die voor gebruik door Nederlandse bibliotheekleden wordt ingekocht, wereldwijd en ongelimiteerd gebruikt kan worden. Gebruik door een grotere groep dan de leden van de Nederlandse openbare bibliotheek zou de bedrijfsmodellen van bibliotheek en uitgever kunnen ondergraven.

De regeling van het lidmaatschap is in overeenstemming met het Europees recht nu iedere ingezetene lid kan worden ongeacht nationaliteit.

De regeling van het lidmaatschap garandeert dat iedere ingezetene lid kan worden. Het biedt daarbij de mogelijkheid voor de Minister om ook andere groepen natuurlijke personen de mogelijkheid lid te worden. Bij deze uitbreiding wordt op voorhand gedacht aan Nederlanders in het buitenland, buitenlandse studenten in de

Nederlandse taal en Vlamingen. Met Vlaanderen wordt ten behoeve van de Nederlandse taal samengewerkt in de Nederlandse Taalunie. De digitale collectie van Nederlandstalige literatuur van de DNB is hier onder andere uit voortgekomen. Het openstellen van het lidmaatschap voor die groepen vereist een goede analyse van licenties en uitvoerbaarheid. Daarbij kan ook gedacht worden aan beperkingen bij de toegang tot bepaalde digitale werken of hogere tarifiering.

In stand houden van de landelijke digitale bibliotheek door de KB

Het is de taak van de KB om de landelijke digitale bibliotheek in stand te houden. Samenvattend houdt dit in ieder geval in: het beheer en de ontwikkeling van de landelijke digitale infrastructuur, de inkoop en contextualisering van e-content, het vaststellen van regels voor het lidmaatschap van de digitale bibliotheek en – waar van toepassing – het vaststellen van tarieven voor de toegang tot auteursrechtelijk beschermde content. De KB legt daarbij verbindingen met andere publieke aanbieders van e-content. Doelgroep is het algemene publiek in brede zin, waarbij aandacht kan zijn voor specifieke doelgroepen.

Met het oog op de samenhang tussen de fysieke en de digitale bibliotheek verricht de KB deze taak in overleg met de openbare bibliotheekbranche.

De wijze waarop de instandhouding van de landelijke digitale bibliotheek plaats vindt, beschrijft de KB elke vier jaar in haar instellingsplan. Het aparte onderdeel dat hiervoor wordt opgenomen heet het beheerplan landelijke digitale bibliotheek. Het instellingsplan wordt aan de Minister voorgelegd en op deze wijze kan de concrete uitwerking door de KB van de instandhouding door de Minister worden beoordeeld.

8. Ontvangen adviezen

8.1. Advies van de Raad voor Cultuur

8.2. Adviezen medeoverheden

8.3. Resultaten van de internetconsultatie

8.4. Overige consultatie

9. EU-aspecten

PM

10. Financiële gevolgen

De financiële gevolgen van dit wetsvoorstel spelen zich af binnen de bestaande budgettaire kaders. Uitgesplitst naar de verschillende groepen waarop het wetsvoorstel zich richt, is het beeld als volgt:

Overheden

Het wetsvoorstel continueert bestaande wettelijke taken van de Rijksoverheid op het terrein van de openbare bibliotheken uit de Wsc, zoals de verantwoordelijkheid

voor de landelijke stelseltaken en voor de voorziening voor personen met een leeshandicap. Daarnaast codificeert het wetsvoorstel beleid dat de afgelopen jaren is ontwikkeld en uitgevoerd ten aanzien van de digitale bibliotheek. De uitgaven voor het totaal van deze taken blijven binnen het bestaande financiële kader voor de openbare bibliotheken van artikel 14 van de begroting van OCW. Uit overwegingen van inkoopkracht en efficiency vindt de inkoop van e-content centraal plaats. Hiervoor wordt bij invoering van de wet een bedrag uit het gemeentefonds genomen. De hoogte van dit bedrag wordt onder meer bepaald aan de hand van de ontwikkelingen in de omvang van het digitale aanbod. Hier is sprake van een taakmutatie van lokaal naar centraal niveau. De provinciale taken zijn geactualiseerd en geüniformeerd, maar veranderen niet wezenlijk ten opzichte van de taken zoals geformuleerd in de Wsc. Voor zover sprake is van wijzigingen, hebben deze geen financiële consequenties.

Bibliotheekvoorzieningen

De landelijke taken voor het openbare bibliotheekwerk worden geconcentreerd bij de KB. Het betreft de ondersteuning van het bibliotheeknetwerk (zgn. stelseltaken), de voorziening voor personen met een leeshandicap en het beheer en de ontwikkeling van de landelijke digitale infrastructuur. De uitvoering van deze taken wordt geïntegreerd in de KB. De centrale structuur van de digitale bibliotheek kan financiële consequenties hebben voor de lokale bibliotheken. E-content wordt centraal ingekocht (zie hierboven). Lokale bibliotheken hoeven deze uitgaven daardoor niet meer te doen.

Gebruikers

Het wetsvoorstel handhaaft de bestaande regelingen ten aanzien van lidmaatschap en contributie voor de fysieke bibliotheek. Omdat de markt van het e-book in ontwikkeling is, bevat het wetsvoorstel geen bepalingen over de financiële condities voor de toegang tot een e-book. De KB kan deze vaststellen, rekening houdend met de publieke taak van de openbare bibliotheek en de financiële mogelijkheden. Het vaststellen van tarieven door de KB is daarbij wel onderhevig aan goedkeuring door de Minister.

11. Administratieve lasten

Op grond van dit wetsvoorstel zijn bibliotheekorganisaties verplicht een aantal gegevens te leveren over middelen, medewerkers en resultaten. Deze gegevens verschaffen inzicht in het functioneren en in de prestaties van de openbare bibliotheken. Ze zijn bedoeld voor beleidsontwikkeling en evaluatie. Rapportages op basis van deze gegevens kunnen betrekking hebben op het niveau van een individuele organisatie, op groepsniveau en op landelijk niveau. Aanleiding tot deze verplichting is de behoefte onder subsidieverstrekkers periodiek te kunnen beschikken over prestatiegegevens van publiek bekostigd bibliotheekwerk. De verplichting formaliseert de bestaande praktijk waarbij bibliotheekorganisaties via een jaarlijkse enquête gegevens leveren voor een informatiesysteem van de branche (BIS). In de praktijk zal deze verplichting niet tot extra administratieve lasten leiden, omdat de gegevens niet specifiek voor dit doel verzameld hoeven te worden. Het aanleveren van de gegevens vindt plaats via het datawarehouse als

onderdeel van de reguliere bedrijfsprocessen.¹³ Bij ministeriële regeling worden de concrete gegevens vastgesteld die aangeleverd dienen te worden. Bij die regeling is daarom pas vast te stellen of er sprake is van een toename van administratieve lasten.

De overige onderdelen van het wetsvoorstel zijn niet van invloed op de administratieve lasten.

12.Uitvoerbaarheid

PM

¹³ Het datawarehouse is een geïntegreerd onderdeel van de digitale bibliotheek.

ARTIKELSGEWIJS DEEL

Artikel 1

Eerste lid

Landelijke digitale bibliotheek. Deze bibliotheek is niet als organisatie, maar als voorziening gedefinieerd. Het is een openbaar toegankelijke voorziening die ongeacht de plaats waar iemand zich bevindt of het tijdstip, raadpleegbaar is. Bezoek van de voorziening is uiteraard wel afhankelijk van een internetverbinding.

Lokale bibliotheek. Deze definitie komt overeen met de definitie van openbare bibliotheek in de Wsc. Het gaat om een bibliotheekvoorziening die voor het algemeen publiek toegankelijk is en wordt bekostigd door een of meer gemeenten of de openbare lichamen Bonaire, Sint Eustatius of Saba.

Provinciale ondersteuningsinstelling. Een provinciale ondersteuningsinstelling is een door een of meerdere provincies bekostigde voorziening die ondersteuning biedt aan de lokale bibliotheken in de desbetreffende provincie of provincies. Een provinciale ondersteuningsinstelling kan dus de lokale bibliotheken in meerdere provincies ondersteunen en er hoeven dus niet twaalf van deze organisaties te zijn. Het gaat om een bekostigde of in stand gehouden voorziening, wat betekent dat het ook een organisatie onderdeel kan zijn van een provincie en niet een zelfstandige organisatie behoeft te zijn.

Werk. Voor deze definitie wordt verwezen naar de Auteurswet. Dit is een brede definitie en hier kunnen allerlei soorten materialen en media onder vallen. Voor de fysieke bibliotheken zal het om fysieke materialen als boeken, tijdschriften, cd's en dvd's gaan. Voor de digitale bibliotheek gaat het om verschillende soorten digitale bestandtypes voor tekst, geluid en beeld.

Tweede lid

In de bibliotheeksector worden verschillende begrippen toegepast om een gebruiker van een voorziening te duiden. Zo wordt over abonnees, leden en pashouders gesproken. Centrale kenmerk is dat de gebruiker geregistreerd is bij de voorziening. In dit wetsvoorstel is gekozen voor het begrip leden om geregistreerde gebruikers te duiden. De omschrijving van dit begrip is opgenomen om aan te geven dat het niet gaat om een lid van een vereniging.

De omschrijving is niet opgenomen bij de begripsomschrijvingen in het eerste lid omdat de betekenis van lid alleen van toepassing is als wordt gesproken over een lid van een bibliotheekvoorziening en uiteraard niet als wordt verwezen naar een lid van een wetsartikel.

Artikel 2

Openbare bibliotheekvoorziening is het algemene begrip voor een door een overheidslaag bekostigde of in stand gehouden voorziening in het stelsel van voor het algemeen publiek toegankelijke bibliotheken. Onder dit begrip vallen de lokale bibliotheken, de provinciale ondersteuningsinstellingen, de landelijke digitale bibliotheek en de KB, voor zover de voorziening de functies in artikel 4 vervult. Voor de KB reguleert dit wetsvoorstel de taken die passen in het kader van de bibliotheekfunctie ten behoeve van het algemeen publiek. Die taken zijn aanvullend ten opzichte van de taken die haar in de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (verder: WHW) zijn opgedragen.

Artikel 3

Dit wetsvoorstel is met uitzondering van de bepalingen die verband houden met het interbibliothecaire leenverkeer en innovatie van toepassing op de openbare lichamen Bonaire, Sint Eustatius en Saba. Het leenverkeer met bibliotheken in die openbare lichamen en bibliotheken in het Europese deel van Nederland is praktisch onuitvoerbaar. Andere bepalingen als de functies van een bibliotheek en jeugdcontributievrijstelling zijn wel van toepassing. De lokale bibliotheken in de openbare lichamen zijn wel deelnemer in het bibliotheeknetwerk, alleen niet alle eisen zijn op hen van toepassing. De eisen die verband houden met het interbibliothecaire leenverkeer en het collectiebeleid zijn niet van toepassing, maar de eis tot ondersteuning van het onderwijs wel. Tevens zullen de lokale bibliotheken op termijn ook moeten voldoen aan een op de andere deelnemers afgestemde digitale infrastructuur om de bibliotheken toch zoveel mogelijk bij het netwerk te betrekken.

Tot slot kunnen ingezetenen van de openbare lichamen ook gewoon lid worden van de landelijke digitale bibliotheek.

Artikel 4

Dit artikel regelt de drie basisfuncties die een openbare bibliotheekvoorziening heeft. Er is pas dan sprake van een openbare bibliotheekvoorziening, als elk van de drie basisfuncties wordt vervuld. De wijze waarop hieraan invulling wordt gegeven is afhankelijk van de lokale vraag en het lokale beleid. Uitvoering van de functies is op veel verschillende manieren mogelijk, bijvoorbeeld via regionale samenwerking. Dit kan betekenen dat niet elke bibliotheekvestiging in een regionaal samenwerkingsverband in gelijke mate aan de functies inhoud geeft. De functies zijn alleen van toepassing op openbare bibliotheekvoorzieningen die voor het algemeen publiek toegankelijk zijn. Hiermee worden de provinciale ondersteuningsinstellingen uitgesloten, aangezien deze als functie hebben de ondersteuning van de lokale bibliotheken en zich niet rechtstreeks richten tot het algemeen publiek.

Artikel 5

De verantwoordelijkheid voor de openbare bibliotheekvoorzieningen in Nederland ligt bij de gemeenten, de openbare lichamen Bonaire, Sint Eustatius en Saba, de provincies en het Rijk gezamenlijk. Elke overheidslaag heeft zijn eigen rol in het stelsel van openbare bibliotheekvoorzieningen. Een netwerk van openbare bibliotheekvoorzieningen kan slechts goed functioneren, als deze rollen goed op elkaar zijn afgestemd. Zo zijn de gemeenten en de openbare lichamen verantwoordelijk voor de lokale bibliotheken, de provincies voor de provinciale ondersteuningsinstellingen en het Rijk voor de KB en de landelijke digitale bibliotheek.

Omdat de openbare bibliotheekvoorzieningen het netwerk vormen, zijn de eisen aan de voorzieningen gesteld en niet aan de overheidslagen. Een openbare bibliotheekvoorziening wordt echter grotendeels bekostigd door een van de overheidslagen. Het is dan ook mede een verantwoordelijkheid van de overheden dat één bibliotheeknetwerk tot stand komt. Daarom is aan de verschillende overheden de taak opgelegd te bevorderen dat een door hen bekostigde openbare bibliotheekvoorziening aan de verplichtingen in deze wet voldoet. Deze bevordering

kan concreet bijvoorbeeld tot uitdrukking komen in subsidieverplichtingen aan de bibliotheekvoorziening.

In dit artikel wordt over provinciebesturen, gemeentebesturen en eilandsbesturen gesproken en niet over het desbetreffende orgaan. Reden is dat geen concrete uitvoeringstaak wordt opgelegd en dat voor de genoemde verantwoordelijkheid verschillende organen bevoegd zouden kunnen zijn. De Provinciewet en Gemeentewet definiëren provinciebestuur onderscheidenlijk gemeentebestuur als het voor de desbetreffende taak bevoegde gezag. Deze omschrijving past goed bij de in dit artikel omschreven verantwoordelijkheid.

Voor het functioneren van het netwerk is het noodzakelijk dat elk van de partijen zijn rol vervult. Besluiten van één van de partijen kunnen van invloed zijn op het netwerk als geheel. Het vierde lid regelt dat, indien een partij een voornemen heeft tot een dergelijk besluit, deze partij dit voornemen bespreekt met de andere partijen in het netwerk. Dit kan zich op verschillende bestuurlijke niveaus voordoen: tussen landelijke partijen (Rijk, Interprovinciaal Overleg en VNG), maar ook op lokaal of regionaal niveau. Indien – bijvoorbeeld – een gemeente besluit tot ingrijpende aanpassingen van het lokale bibliotheekwerk, kan dat gevolgen hebben voor aangrenzende gemeenten. Ook in dit soort situaties is overleg vooraf vereist.

Artikel 6

Dit artikel regelt dat de openbare bibliotheekvoorzieningen één netwerk vormen. Het vormen van netwerken was al geregeld in artikel 11b van de Wsc en dit artikel borduurt hier op voort. In de Wsc is het vormen van netwerken als bevorderingstaak omschreven voor de overheden. Op basis van die bepaling zijn een groot aantal lokale, regionale en landelijke netwerken tot stand gekomen die zich vooral richten op leenverkeer. Met dit wetsvoorstel worden al deze netwerken samengebracht. Alle lokale bibliotheken en provinciale ondersteuningsinstellingen vormen één netwerk en hier worden de landelijke digitale bibliotheek en de KB aan toegevoegd.

Artikel 7

De netwerkgedachte veronderstelt dat de deelnemers van het netwerk samenwerken en gezamenlijk de gebruikers ten dienste zijn. Om deze samenwerking te bereiken worden zes verplichtingen gesteld aan de voorzieningen. Voor een inhoudelijke beschrijving van deze verplichtingen wordt verwezen naar het algemeen deel van deze toelichting. Niet elke voorziening zal dezelfde taken uitvoeren, maar zij dienen wel allen hun bijdrage te leveren. Dit geldt bijvoorbeeld voor de ontwikkeling van innovatie.

Hetzelfde geldt voor het interbibliothecaire leenverkeer. De werken zullen ter beschikking moeten worden gesteld door de lokale bibliotheken en de KB, de provinciale ondersteuningsinstellingen verzorgen het vervoer en de landelijke digitale bibliotheek zorgt voor de digitale infrastructuur waarin alle werken zichtbaar zijn.

Bij de afstemming van de digitale infrastructuur zal de landelijke digitale bibliotheek de technische voorwaarden ontwikkelen. De inhoudelijke afstemming van de

infrastructuur zal in gezamenlijk overleg tussen de deelnemers moeten worden bepaald.

Artikel 8

De KB wordt een volwaardig onderdeel van het Nederlandse stelsel van openbare bibliotheekvoorzieningen. De KB wordt als nationale bibliotheek gezien en krijgt naast haar taken in de WHW stelseltaken op het terrein van de openbare bibliotheken. Deze taken sluiten goed aan op haar huidige activiteiten en dienen een volwaardig en geïntegreerd onderdeel uit te maken van de algemene activiteiten van de KB. De stelseltaken hebben tot doel het netwerk van openbare bibliotheekvoorzieningen te ondersteunen. Op verschillende manieren kunnen deze taken worden verricht. In bepaalde gevallen zal de KB zelf activiteiten uitvoeren en in andere situaties zal zij bevorderen dat deelnemers van het netwerk bepaalde activiteiten gaan uitvoeren. Onder de taak coördinatie en afstemming van het netwerk valt in het bijzonder innovatie. Het gaat dan om coördinatie van innovatie in het algemeen en tussen het fysieke en digitale domein.

Daarnaast krijgt de KB de taak opgelegd om de landelijke digitale bibliotheek in stand te houden.

Tot slot krijgt de KB de taak een bibliotheekvoorziening voor personen met een leeshandicap te verzorgen. Deze bijzondere voorziening overstijgt het lokale niveau en wordt al jaren op nationaal niveau uitgevoerd. De feitelijke uitvoering vindt momenteel plaats door de Stichting Aangepast Lezen, in samenwerking met andere uitvoerende organisaties, maar de KB zal deze voorziening aansturen en coördineren.

Artikel 9

De bibliotheken stellen elke vier jaar gezamenlijk een collectieplan op voor de bibliotheekvoorzieningen. Het biedt een kader voor het beheer en de samenstelling van de collectie van een voorziening en is het uitgangspunt in procedureel opzicht en niet inhoudelijk.

Het collectieplan heeft mede als functie de steeds sneller veranderende vraag naar informatie van gebruikers te coördineren. Hiervoor is de gegevenslevering over gebruik van de bibliotheekvoorziening van groot belang.

De KB is verantwoordelijk voor de totstandkoming van het gezamenlijk collectieplan. Het plan kan echter alleen maar tot stand komen in overleg met de vertegenwoordigers van de lokale bibliotheken en provinciale ondersteuningsinstellingen.

Artikel 10

Gegevenslevering vindt op twee manieren plaats. Ten eerste verstrekken lokale bibliotheken en de provinciale ondersteuningsinstellingen de gegevens over hun collectie en de beschikbaarheid daarvan aan de KB, als beheerder van de landelijke digitale bibliotheek. Dit is nodig voor de vorming van de nationale bibliotheekcatalogus (NBC). De bestaande collecties zijn al grotendeels samengevoegd in de NBC, maar ook nieuw aan te schaffen werken zullen hierin opgenomen moeten worden. De KB voegt aan de catalogus de gegevens van haar eigen collectie toe evenals de collectie van de landelijke digitale bibliotheek.

De gegevenslevering uit het tweede lid heeft een beleidsmatig doel. Het gaat daar om gegevens die de Minister of een medeoverheid kan gebruiken voor beleidsontwikkeling. Het gaat dan om gegevens over de bibliotheekvoorziening en gegevens over personeel en gebruikers. Bij de levering van deze gegevens dienen deze niet tot de persoon herleidbaar te zijn.

Bij ministeriële regeling wordt concreet aangegeven welke gegevens dienen te worden aangeleverd. Bij de gegevens over collecties zal het gaan om de gegevens van een boek of ander werk die nodig zijn voor de catalogus. Bij de gegevens uit het tweede lid kan het bijvoorbeeld gaan om de verstrekking van het aantal jeugdleden bij een bibliotheekvoorziening of de leeftijdsopbouw van het personeel. Het gaat ook om de op de bibliotheekvoorziening betrekking hebbende financiële gegevens. De regels zullen ook betrekking hebben op de wijze van aanlevering van gegevens en tijdstip van aanleveren.

De wijze van leveren van gegevens zal zo veel mogelijk worden vormgegeven dat de levering automatisch plaatsvindt en de organisaties zo min mogelijk administratieve lasten hebben.

Bij de totstandkoming van de regeling zullen vertegenwoordigers van de lokale bibliotheken en provinciale ondersteuningsinstellingen worden geraadpleegd.

Artikel 11

De structuur van artikel 11a van de Wsc over de jeugdcontributievrijstelling is gehandhaafd. In aanvulling daarop worden regels gesteld voor de geldelijke bijdrage voor overige, niet-gedrukte werken. Hiervoor geldt dat ten hoogste de helft van de bijdrage voor volwassenen aan jeugdleden gevraagd mag worden.

Artikel 12

Dit artikel regelt het interbibliothecaire leenverkeer. De bepalingen komen inhoudelijk overeen met artikel 11a, eerste en tweede lid, van de Wsc. Het artikel geeft de praktijk weer van het verkeer van voor uitlending beschikbare werken tussen lokale bibliotheken. Hieraan wordt toegevoegd het leenverkeer met de KB. Zo kunnen leden van een lokale bibliotheek werken bij de KB opvragen en vice versa.

Artikel 13

Hier worden de provinciale taken in het fysieke domein weergegeven. Iedere provinciale ondersteuningsinstelling is verantwoordelijk voor het vervoer van werken tussen bibliotheken in de provincie of provincies waardoor zij wordt bekostigd.

Gezamenlijk zijn de provinciale ondersteuningsinstellingen verantwoordelijk voor het vervoer tussen provincies. Daarnaast hebben zij gezamenlijk als taak de ontwikkeling van innovatie in het fysieke domein. Uitvoering van de laatstgenoemde taak gebeurt in overleg met de KB. Dit laatste in verband met de algemene taak van coördinatie en afstemming van het netwerk als geheel, zoals opgedragen aan de KB in artikel 8, onderdeel a, onder i.

Deze taken zijn gebaseerd op een voorstel van het IPO voor een basispakket voor provinciale ondersteuning. Het IPO-voorstel omvatte naast de twee hier genoemde taken ook provinciaal collectiebeleid en het vormen van netwerken. Deze onderwerpen hoeven niet specifiek geregeld te worden, aangezien deze al in de

artikelen 5, 6 en 7 als gezamenlijke taken van alle deelnemers aan het bibliotheeknetwerk zijn gedefinieerd.

Artikel 14

De fysieke en de digitale openbare bibliotheek zijn een twee-eenheid. Daarom dienen lokale bibliotheken en de KB hun leden als lid in te schrijven bij de landelijke digitale bibliotheek, tenzij het lid hier geen behoefte aan heeft. Bibliotheken brengen voor deze administratieve handeling geen kosten in rekening.

Artikel 15

De KB heeft tot taak het in stand houden van de landelijke digitale bibliotheek. In dit artikel wordt deze taak gespecificeerd. Om tot een goede instandhouding van de landelijke digitale bibliotheek te komen, dient de KB in ieder geval de digitale infrastructuur te beheren en ontwikkelen. Dit zijn de technische werkzaamheden om de internetdienst te kunnen verzorgen.

Daarnaast wordt de collectie beheerd en worden werken in de digitale bibliotheek van context voorzien. In het digitale domein is dit een van de belangrijkste meerwaarden van een openbare bibliotheekvoorziening. Verder wordt de digitale collectie van de KB als wetenschappelijke bibliotheek aangesloten bij de collectie van de openbare bibliotheken. Uiteindelijk moeten deze collecties complementair aan elkaar zijn.

Voor de toegang tot de collectie wordt een reglement vastgesteld. Het reglement voor toegang en uitlening ziet op zaken als het aantal te lenen werken per lid, de uitleenperiode, de tarieven, etc.

De landelijke digitale bibliotheek heeft tot doel een breed publiek te bedienen en tegelijk specifieke doelgroepen in het oog te houden. De KB heeft tot taak op publieksbereik beleid te voeren. Tot slot dient de KB ten behoeve van de digitale bibliotheek met andere publieke aanbieders van digitale werken samen te werken.

Voor de uitvoering van het in stand houden van de landelijke digitale bibliotheek stelt de KB eens in de vier jaar een beheerplan op. Het beheerplan digitale bibliotheek is onderdeel van het instellingsplan van de KB. In het beheerplan wordt in het algemeen ingegaan op de ontwikkeling van de landelijke digitale bibliotheek en wordt specifiek ingegaan op de wijze waarop de onderdelen van de instandhouding die hierboven zijn genoemd worden gerealiseerd. Daarnaast wordt in het beheerplan ingegaan op de wijze waarop de inkoop van digitale werken op grond van artikel 16 plaatsvindt.

Na vaststelling van het beheerplan wordt het aan de Minister gezonden. De Minister heeft zes maanden de tijd om instemming te verlenen. In die periode hoort de Minister de vertegenwoordigers van de provincies en gemeenten en vertegenwoordigers van lokale bibliotheken en provinciale ondersteuningsinstellingen.

Instemming met het beheerplan wordt slechts onthouden als de functies van een openbare bibliotheekvoorziening door het plan onvoldoende worden vervuld of als sprake is van strijd met de wet of het algemeen belang.

Artikel 16

Inkoop van digitale werken voor de landelijke digitale bibliotheek wordt verricht door de KB namens de Staat der Nederlanden. Feitelijk is dit een wettelijk volmacht om de Staat te vertegenwoordigen. Op deze manier berusten rechten rechtstreeks bij de Staat en is geen overdracht nodig mocht inzet van werken op andere wijze voor de openbare bibliotheken gewenst zijn. Ook wordt zo een scheiding aangebracht tussen werken die de KB vanuit haar wetenschappelijke taak inkoop en werken die met middelen die afkomstig zijn uit het budget voor inkoop voor de openbare bibliotheken.

Jaarlijks stelt de Minister een bedrag ter beschikking voor de inkoop. Het gaat om een bedrag dat afkomstig is uit het gemeentefonds en bedoeld is voor collectieopbouw. Nu de lokale bibliotheken geen digitale collectie meer zullen opbouwen, wordt een deel van de middelen voor de collectie overgedragen aan de Minister. In overleg met de VNG en op basis van onderzoek zal de omvang van dit bedrag worden vastgesteld. De volmacht van de KB wordt begrensd door het bedrag dat de Minister ter beschikking stelt. Niet bestede middelen blijven eigendom van de Staat der Nederlanden.

De inhoudelijke keuze bij de inkoop wordt niet gemaakt door de KB, maar door de gezamenlijke lokale bibliotheken. Vertegenwoordigers van de lokale bibliotheken hebben zitting in een inkoopcommissie en die draagt werken voor. De voordracht dient binnen het ter beschikking gestelde budget te blijven.

Artikel 17

Een ieder heeft toegang tot de landelijke digitale bibliotheek. De bibliotheek biedt informatie, rechtenvrije werken en auteursrechtelijk beschermde werken. Om auteursrechtelijk beschermde werken te kunnen bekijken, dient men lid te zijn. Lidmaatschap staat open voor iedere ingezetene, dat wil zeggen personen die in Nederland wonen. Er zijn twee manieren om lid te worden van de digitale bibliotheek. Allereerst wordt ieder lid van de fysieke bibliotheek automatisch lid van de digitale bibliotheek, tenzij het lid daar bezwaar tegen heeft (zie artikel 14). Daarnaast bestaat de mogelijkheid rechtstreeks lid te worden van alleen de digitale bibliotheek. Artikel 17 beschrijft deze laatste mogelijkheid.

Buiten Nederland zal de functie tot het lenen van auteursrechtelijk beschermde werken waarschijnlijk beperkt beschikbaar zijn in verband met het auteursrecht en afgesloten licenties met uitgevers en makers.

Voorstelbaar is wel dat ook gebruikers buiten Nederland geïnteresseerd zijn in werken in de Nederlandse taal. Afhankelijk van beperkingen in licenties zal dan bekeken moeten worden of ook voor andere groepen natuurlijke personen het lidmaatschap open wordt gesteld. Omdat de landelijke digitale bibliotheek met publieke middelen uit Nederland wordt bekostigd, zouden tarieven voor personen in het buitenland wel hoger kunnen liggen.

De KB kan na overleg met vertegenwoordigers van de lokale bibliotheken tarieven vaststellen voor het gebruik van diensten of de toegang tot digitale werken. In de regel zal dit alleen auteursrechtelijk beschermde werken betreffen. De Minister wordt gehoord bij het vaststellen van tarieven om de toegankelijkheid van de voorziening te waarborgen.

Artikel 18

Voor de uitvoering van de in dit wetsvoorstel opgedragen taken ontvangt de KB een aanvulling op haar rijksbijdrage. De verstrekking hiervan is zo veel mogelijk gelijkgesteld aan de regels hieromtrent in de WHW. De rijksbijdrage op grond van dit wetsvoorstel loopt mee in de al bestaande cyclus van begroting en verantwoording die de KB al kent.

Voor de taken op grond van dit wetsvoorstel neemt de KB een apart onderdeel op in het instellingsplan, de begroting en de jaarverslaglegging. In het instellingsplan wordt in ieder geval het beheerplan van de landelijke digitale bibliotheek opgenomen (zie artikel 15, tweede lid). Daarnaast wordt apart aangegeven hoe de overige taken (stelseltaken en de voorziening voor personen met een leeshandicap) worden uitgevoerd.

Artikel 19

Nu de bibliotheekwetgeving niet meer geregeld is in de Wsc is een bijzondere subsidiegrondslag in deze wet nodig voor de verstrekking van subsidies ten behoeve van het bibliotheekstelsel. In beginsel zal de Minister terughoudend zijn met het verstrekken van subsidie, nu de stelseltaken bij de KB zijn neergelegd. Als vangnet behoudt de Minister wel een mogelijkheid tot subsidieverstrekking. Bij ministeriële regeling kunnen nadere regels worden gesteld voor subsidieverstrekking. Niet is aangegeven waarop deze nadere regels betrekking hebben omdat dit reeds volgt uit titel 4.2 van de Algemene wet bestuursrecht, waarin de verstrekking van subsidies is geregeld. Nadere regels op grond van dit lid kunnen slechts worden gesteld voor zover titel 4.2 hier de mogelijkheid toe biedt. Het gaat dan bijvoorbeeld om een uitwerking van de activiteiten waarvoor subsidie kan worden verstrekt, of om onderwerpen waarvan de Awb bepaalt dat deze bij een wettelijk voorschrift moeten worden geregeld. De begrenzing van deze delegatiebepaling wordt dus gevormd door titel 4.2 van de Awb, waarin de concrete onderwerpen staan waarvoor bij een wettelijk voorschrift regels kunnen worden gesteld.

Artikel 20

Uitgangspunt is dat met publieke middelen tot stand gebrachte zaken voor de overheid beschikbaar moeten blijven. Vooral bij de ontwikkeling van digitale zaken is het van belang dat derden geen intellectuele eigendomsrechten verkrijgen op zaken die voor publieke doelen bestemd zijn. De overheid is dan immers niet meer vrij in het gebruik van deze zaken. Vandaar dat de verplichting aan de KB is opgelegd om er zorg voor te dragen dat zij alle intellectuele eigendomsrechten of een overdraagbaar gebruiksrecht verkrijgt bij de uitvoering van haar taak. Daarnaast is bepaald dat de KB mee werkt aan overdracht van rechten aan de Staat der Nederlanden. Op die manier kan de Minister ontwikkelde zaken ook op andere wijze voor publieksdoelen inzetten of ter beschikking stellen aan derden.

Artikel 21

Het toezicht is gelijk geregeld als in artikel 8a van de Wsc en heeft alleen betrekking op subsidies. Toezicht door de Minister op naleving van de andere wettelijke bepalingen door lokale bibliotheken of de provinciale ondersteuningsinstellingen bestaat nu ook niet en past ook niet binnen het

gedecentraliseerde bibliotheekstelsel. Het is vooral aan de gemeente of provincie om een bekostigde bibliotheekorganisatie aan te spreken en eventueel eisen te stellen bij de bekostiging. Het wetsvoorstel biedt wel een basis voor bibliotheekvoorzieningen om elkaar aan te spreken op de wettelijke verplichtingen. Toezicht op de KB is al geregeld in de WHW in combinatie met artikel 43 van de Comptabiliteitswet. In hoofdstuk 13 van eerstgenoemde wet is een verantwoordingsplicht geregeld voor de KB aan de Minister. Verder heeft de Minister op grond van artikel 43 van de Comptabiliteitswet toezichtsmogelijkheden op rechtspersonen met een wettelijke taak. Beide toezichtsinstrumenten zijn ook van toepassing voor zover het de wettelijke taken betreft die de KB op grond van dit wetsvoorstel uitvoert.

Artikel 22

In verband met de nieuwe taken van de KB wordt de WHW op enkele punten technisch aangepast.

Artikelen 23 en 24

Dit betreffen technische aanpassingen in verband met het schrappen van de bibliotheekbepalingen in de Wsc en de regeling in het onderhavige wetsvoorstel.

Artikelen 25 en 26

De uitzondering in de Auteurswet en de Wet op de naburige rechten over de leenrechtvergoeding voor personen met een handicap wordt in overeenstemming gebracht met de praktijk. De bepalingen hierover zijn namelijk verouderd.

De Stichting fonds voor het bibliotheekwerk voor blinden en slechtzienden bestaat reeds enkele jaren niet meer en de bibliotheekvoorziening voor personen met een leeshandicap is inmiddels anders vorm gegeven. Het bibliotheekwerk voor personen met een leeshandicap is in 2007 ingepast in het openbare bibliotheekwerk. De uitvoering vindt plaats door de landelijk werkende Stichting Aangepast Lezen, Dedicon, de Christelijke Bibliotheek voor Blinden en Slechtzienden, de provinciale ondersteuningsinstellingen en de lokale bibliotheken.

In de bepaling wordt niet meer gesproken over blinden en slechtzienden, maar over personen met een handicap. Het kan daarbij alleen gaan om personen die door hun handicap niet op de gebruikelijke manier kunnen lezen. Naast een visuele beperking valt daarbij ook te denken aan personen met dyslexie of bepaalde spierziekten. De vrijstelling geldt dus alleen voor personen waarvoor teksten in verband met hun handicap noodzakelijk moeten worden omgezet in een andere vorm als braille of gesproken boek.

Artikel 27

In het wetsvoorstel is een evaluatiebepaling opgenomen vanwege de snel veranderende omstandigheden in het bibliotheekwerk. Met name de digitalisering zorgt voor constante veranderingen. Binnen vijf jaar na inwerkingtreding van de wet zal daarom gekeken worden hoe het bibliotheekstelsel zoals opgebouwd in deze wet functioneert.

De Minister van Onderwijs,
Cultuur en Wetenschap,

dr. Jet Bussemaker